

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 21Csp/92/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117209928
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Ďuricová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3117209928.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Ďuricovou v právnej veci žalobkyne K. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX/XA, D. K., v konaní zastúpená Občianske združenie OPOS, so sídlom A. Hlinku 1084/24A, Trenčianska Teplá, IČO: 51 147 688 proti žalovanému Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, v konaní zastúpený Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679, o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o určenie, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 9.6.2009 uzatvorená medzi žalobcom a žalovanou je neplatná, z a s t a v u j e.

II. Konanie v časti o zaplatenie sumy 846,93 Eur z a s t a v u j e.

III. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

IV. Žalovaný má n á r o k na náhradu trov konania proti žalobkyni v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 10.05.2017 domáhala súdneho výroku, v ktorom by súd žalovaného zaviazal k povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „úverová zmluva“) vo výške 544,66 eur. Druhým výrokom mal rozhodnúť o tom, že úverová zmluva je neplatná. Žalobkyňa si taktiež uplatnila aj nárok na náhradu trov konania.

2. V žalobe uviedla, že ako spotrebiteľ má právny záujem na určení neplatnosti úverovej zmluvy, pričom poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1M Cdo 1/2009. Skutkovo žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným uzatvorila úverovú zmluvu dňa 9.6.2009 vzhľadom na finančnú tieseň. Karta Tesco bola vydaná v roku 2011. Na základe úverovej zmluvy jej bol poskytnutý úver vo výške 1500 Eur. Nepripravovala spolu so žalovaným úverovú zmluvu po jednotlivých článkoch, zmluva už bola vopred naformulovaná. Nemala na výber, bola nútená si požičať finančné prostriedky na uspokojovanie potrieb. Za poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 1 500 Eur zaplatila 2 044,86 Eur. Uviedla, že žalovaný postupoval bez odbornej starostlivosti a v rozpore s dobrými mravmi. Spotrebiteľské práva boli porušené najmä tým, že žalovaný použil neprijateľné zmluvné podmienky, a to najmä nečitateľné písmo, na ktoré žalobca musel použiť optickú pomôcku, aby vôbec sa oboznámil s jej obsahom. Uvedené prekračuje mieru únosnosti, mieru slušnosti, ohľaduplnosti a podľa jej názoru je použité zo strany žalovaného výlučne s cieľom doslovne odradiť spotrebiteľa, aby sa vôbec riadne oboznámil s jej cieľom. Ďalej uviedla, že zmluva taktiež neobsahuje náležitosti podľa zákona č. 258/2001 Z. z., a to podľa § 4 ods. 2 písm. j), k) ako ani rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky. Zmluva uvádza nesprávnu výšku RPMN. Následne rozsiahlo poukázala na rozhodovaciu činnosť okresných a krajských

súdov v Slovenskej republike. Žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 3.8.2017 uviedla, že je nepochybné, že text uvedený v zmluve o úvere a úverových podmienkach je voľným okom nečitateľný. Veľkosť písma je tak minimálna, že je reálne nenaplniteľné, aby sa priemerný spotrebiteľ dokázal čo i len oboznámiť s dotknutým textom, nieto ešte mu porozumieť a vyhodnotiť jeho dôsledky dopadajúce na spotrebiteľa. Ďalej uviedla, že aj keď ide v prejednávanej veci o revolvingový úver aj to je spotrebiteľský úver, kde musí byť uvedená výška RPMN. K rozsudku Súdneho dvora vo veci C-42/15 zo dňa 9.11.2016 uviedla, že žalovaný sa mal pri uzatváraní úverovej zmluvy riadiť zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a ten mal dodržiavať, pričom uvedený zákon vyžaduje aby spotrebiteľská úverová zmluva obsahovala výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Žalovaný si určuje svoje pravidlá, čo sa týka uzatvárania zmlúv a tieto pravidlá sú v rozpore so zákonmi a s dobrými mravmi. Následne opäť poukázala na rozhodnutia súdov Slovenskej republiky.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že dňa 9.6.2009 uzatvorili strany sporu okrem zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru (úverovú zmluvu). Žalovaný o uzatvorení tejto zmluvy informuje klientov na prednej strane úverovej zmluvy „spoločnosť a klient podpismi na tejto zmluve zároveň uzatvárajú pod bodom c) zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru“. Táto zmluva sa stala platnou podpisom úverovej zmluvy a účinnou okamžikom prvého čerpania finančných prostriedkov prostredníctvom úverovej karty, a to po jej riadnej a včasnej aktivácii. Z uvedeného je zrejmé, že úverová zmluva nadobudla platnosť 9.6.2009, mala však odloženú účinnosť až na budúcnosť, ktorá bola podmienená aktiváciou úverovej karty. Vo vzťahu k vytýkanému údaju RPMN uviedol, že predmetná vec sa týka revolvingového úveru a RPMN nie je dobre možné stanoviť. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 95/2010. Pokiaľ ide o veľkosť písma žalovaný zastáva názor, že pre bežných užívateľov bez poškodenia zraku sú tak úverová zmluva ako aj úverové podmienky štandarde čitateľné. Okrem uvedeného veľkosť písma začalo upravovať až nariadenie vlády č. 141/2014 Z. z.. Toto nariadenie bolo schválené dňa 28.5.2014 pričom účinnosť nastala až od 1.1.2015. Vo vzťahu k rozkladu splátok poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 zo dňa 9.11.2016. Žalovaný ďalej uviedol, že z jeho strany nedošlo a ani nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, keďže prijímal platby žalobkyne oprávnene, a to na základe platnej uzatvorenej úverovej zmluvy. Vo vyjadrení zo dňa 22.11.2017 žalovaný uviedol, že revolvingový úver, ktorý uzatvoril so žalovaným je dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver. Z toho vyplýva, že predmetná úverová zmluva je uzatvorená na dobu neurčitú a preto nie je možné v úverovej zmluve presne určiť presný termín konečnej splatnosti. Neznamená to však, že veriteľ by túto náležitosť opomenul. Ukončenie zmluvy je uvedené v úverových podmienkach, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Ďalej sa žalovaný dovoľával výkladu ust. § 9 ods. 2 písm. k) v súlade s princípom eurokonformného výkladu právnej normy, t. j. výklad v súlade so smernicou, tak aby sa zabezpečil „reálny účinok“ smernice k cieľu vytvoriť skutočný vnútorný trh. Poukázal na rozhodnutia C - 106/77 Simmenthal, C-14/83 Colson and Kamann, C - 106/89 Marleasing, C-397/01-Pfeiffer a i..

4. Podaním zo dňa 18.12.2017 zobrala žalobkyňa žalobu v časti určenia neplatnosti úverovej zmluvy späť a žiadala aby bol žalovaný zaviazaný k povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 1 584,92 Eur. Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 18.1.2018, právoplatným dňa 14.2.2018 súd pripustil zmenu žaloby tak, že žalovaný mal byť zaviazaný na povinnosť zaplatiť žalobkyňi titulom bezdôvodného obohatenia sumu 1 584,92 Eur.

5. Žalovaný na základe uvedenej zmeny vzniesol vo svojich vyjadreniach námietku premičania, pričom ďalej uviedol, že žalobca nepredložil žiadny právne relevantný dôkaz, na základe ktorého uvedená suma je sumou, ktorá presahuje istinu. Suma, ktorú požaduje žalobkyňa vrátiť ani nekorešponduje so sumou, ktorú uhradila žalovanému nad poskytnutú istinu. Súčasne priložil výpis čerpania finančných prostriedkov žalobkyňou (čl. 138-139).

6. Na pojednávaní konanom dňa 3.10.2019 uviedol právny zástupca žalobkyne, že táto nadobudla vedomosť o bezdôvodnom obohatení dňom kedy poslala žalovanému mimosúdnu dohodu, ktorú si sama po tom, čo sa rozprávala so susedou, ktorá robila obchodnú zástupkyňu pre spoločnosť Provident Financial, s.r.o. a pomohla jej so spísaním mimosúdnej dohody.

7. V podaní zo dňa 18.10.2019 žalobkyňa uviedla, že výpis čerpania finančných prostriedkov predložený žalovaným nerozporuje. Súčasne predložila poštové poukazy z ktorých vyplývajú jej ďalšie úhrady za rok 2016, 2017. Následne uviedla, že po prepočítaní súčtu výberov a úhrad je výška bezdôvodného

obohatenia na ktoré zaplatenie žiada zaviazať žalovaného 737,99 Eur. Uvedené podanie posúdil súd podľa obsahu ako späťvzatie žaloby sčasti.

8. Súd na pojednávaní konanom dňa 12.11.2019 v neprítomnosti sporových strán, vykonal dokazovanie žalobou, úverovou zmluvou zo dňa 9.6.2009, úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., poštovými poukazmi, výpismi z účtu Clubcard, vyjadrením žalovaného zo dňa 17.7.2017, vyjadrením žalobkyne zo dňa 3.8.2017, vyjadrením žalovaného zo dňa 22.11.2017, vyjadrením žalobkyne zo dňa 18.12.2017, prehľadom čerpania a splácania úveru predloženým žalobkyňou (čl. 82), vyjadrením žalovaného zo dňa 5.1.2018, uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 21Csp/92/2017-92, vyjadrením žalovaného zo dňa 3.12.2018, vyjadrením žalobkyne zo dňa 26.8.2019, vyjadrením žalovaného zo dňa 27.9.2019, prehľadom čerpania úveru predloženým žalovaným (čl. 138-139), vyjadrením žalobkyne zo dňa 18.10.2019, poštovými poukazmi a zistil nasledovný skutkový stav:

9. Strany sporu uzavreli dňa 9.6.2009 úverovú zmluvu, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobkyňi úver vo výške 107,10 Eur, ktorý mala splatiť 10 mesačnými splátkami po 12,26 Eur. Súčasťou zmluvy o úvere bolo aj dojednanie, podľa ktorého strany zároveň uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I a zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru II a to v rozsahu uvedenom na rube listiny a v Úverových podmienkach. Toto dojednanie je uvedené v spodnej časti predtlačeneho tlačiva úverovej zmluvy drobným, voľným okom ťažko čitateľným písmom a toto ustanovenie nie je žiadnym spôsobom oddelené od predchádzajúceho textu. Súčasťou zmluvy boli aj úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., podľa ktorých bola v Hlave 8 výška dohodnutého úverového rámca revolvingového úveru I. 497,91 Eur, s úrokmi. Zmluva o revolvingovom úvere sa stáva platnou podpisom úverovej zmluvy a účinnou okamžikom prvého čerpania finančných prostriedkov prostredníctvom úverovej karty a to po jej riadnej a včasnej aktivácii. (Hlava 8 § 3 úverových podmienok). Klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý revolvingový úver a to v pravidelných mesačných splátkach vždy v 20.dňu v kalendárnom mesiaci s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k 20. dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu a teda poskytnutiu revolvingového úveru (§ 5 Hlava 9 ÚP).

10. Zo žalovaným predloženého výpisu čerpania vyplýva, že žalobkyňa v roku 2011 vyčerpala sumu 1.615,80 Eur, v roku 2012 sumu 288 Eur, za rok 2013 sumu 210 Eur, za rok 2014 sumu 1.518 Eur, za rok 2015 sumu 430 Eur, za rok 2016 sumu 376,87 Eur a za rok 2017 sumu 120 Eur. Uvedené výbery žalobkyňa nerozporovala (čl. 145). Zo žalobkyňou predloženého výpisu úhrad vyplýva, že za rok 2011 uhradila sumu 577,44 Eur, za rok 2012 sumu 654,03 Eur, za rok 2013 sumu 1.916,59 Eur, za rok 2014 úhrady vo výške 488,09 Eur, za rok 2015 úhrady vo výške 686,77 Eur, za rok 2016 vo výške 730,71 Eur a za rok 2017 sumu vo výške 243,03 Eur. Žalovaný síce namietal, že žalobkyňa nepredložila dôkazy na preukázanie vykonaných úhrad, no úhrady za roky 2014 až 2017 vyplývajú jednak z poštových poukazov ako aj z výpisov z účtu Clubcard, pričom vo vzťahu k úhradám za roky 2011-2013 žalovaný neuviedol žiadne vlastné tvrdenia o iných sumách prípadne iných časoch kedy malo k úhradám dôjsť, ktorými navyše ako veriteľ v danom vzťahu disponovať musí. Vzhľadom k uvedenému považoval súd sumy výberov vo výške 4.558,67 Eur a sumy vkladov vo výške 5.296,66 Eur za nesporné.

11. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka platného ku dňu uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka platného ku dňu uzatvorenia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

14. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka právny úkon je prejav vôle smerujúci k vzniku, zmene alebo zaniknutých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

15. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

16. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

17. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

18. Podľa § 451 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

19. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

20. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

21. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

22. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy) na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

23. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

24. Žalobkyňa odvíja svoj nárok od uzavretej úverovej zmluvy z 9.6.2009, ktorou podľa žalovaného zároveň došlo k uzavretiu zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru s úverovým rámcom a splátkami vo výške stanovenej v Úverových podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia a.s.. V konaní nebolo preukázané, že žalobkyňa mala záujem o ďalší úver, a že podpisom zmluvy by mala vôľu uzatvoriť aj ďalšiu úverovú zmluvu. Pokiaľ žalovaný uvádzal, že došlo k uzavretiu zmluvy o úvere s odkladacou podmienkou, že k účinnosti zmluvy dochádza až aktivovaním úverovej karty, súd sa s týmito tvrdeniami nestotožňuje a zmluvu o revolvingovom úvere považuje za neplatnú v celosti. Je nepravdepodobné, že žalobkyňa mala vôľu uzatvárať takýto ďalší úverový vzťah, a už vôbec nie bez jasne stanovených podmienok úveru a základných obsahových náležitostí úverovej zmluvy, bez uvedenia výšky úverového rámca, úroku, výšky splátok a podobne. Takáto zmluva ako aj dodanie kreditnej karty bola žalobkyni doslova nanútená už aj vzhľadom na to, že dojednanie o revolvingovom úvere je súčasťou úvodnej strany úverovej zmluvy s mimoriadne drobným textom, pričom spotrebiteľ podpisuje zmluvu až v spodnej časti tejto úvodnej strany bez možnosti podpísať úverovú zmluvu aj bez tejto časti. Okrem toho, že zmluva o revolvingovom úvere je neplatná pre nedostatok vôle, ďalej pre neurčitost', je neplatná aj z dôvodu nedodržania zákonnej písomnej formy. V žiadnom prípade nemôže byť zachovaná v danej veci písomná forma, pretože zmluva nemá ani základné náležitosti úverovej zmluvy, keď vopred formulovaný

text: „Klient a spoločnosť Home Credit Slovakia a.s. podpisom tejto zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I, zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru II., to vše v rozsahu uvedenom na rube tejto listiny a v Úverových podmienkach“, nie je jasným vymedzením zmluvných podmienok v písomnej forme, zmluva neobsahuje ani výšku a spôsob určenia úverového rámca, výšku a podmienky splácania úveru, nehovoriac o tom, že zmluva nemá ani základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení platnom v čase jej uzavretia. Názor, že spotrebiteľ v čase keď financuje kúpu spotrebného tovaru na splátky a zrejme nemá záujem o ďalší úver, sa podrobne oboznamuje s Úverovými podmienkami spoločnosti, s Metodickou príručkou a Sadzovníkom, ktoré sa vzťahujú k „budúcemu čerpaniu úveru formou úverovej karty“, a to všetko v situácii keď o výške úveru a vôbec potrebe jeho čerpania ani neuvažuje, nemôže obstať. Takejto praktike žalovaného nemožno priznať žiadne právne účinky a právnu ochranu. Pre úplnosť súd ešte konštatuje, že dojednanie o revolvingovom úvere je na prednej strane zmluvy uvedené takmer nečitateľným písmom, čo vedie k záveru, že zrejme ide o nepodstatné dojednanie v zmluve, ktoré vo vzťahu k základnému plneniu úverovej zmluvy nie je významné. Rovnako Úverové zmluvné podmienky sú upravené mimoriadne drobným až nečitateľným písmom, preto možno dôvodne namietat aj formálnu nedostupnosť týchto zmluvných podmienok. Navyše dojednanie o uzatvorení zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru je v zmluve uvedené v spodnej časti, pričom tento text nie je žiadnym spôsobom oddelený od predchádzajúceho textu. Celé znenie úverovej zmluvy je vlastne predtlačný formulár, do ktorého boli vpísané len konkrétne údaje týkajúce sa úveru na poskytnutie finančných prostriedkov. Primárnym záujmom žalobkyne bolo získanie úveru na základe úverovej zmluvy zo dňa 9.6.2009 vo výške 107,10 Eur. Žalobkyňa ako priemerný spotrebiteľ nemohla ani len predpokladať, že zároveň uzatvára aj ďalšiu zmluvu. V danom prípade teda absentuje vôľa žalobkyne uzavrieť právny úkon a vzhľadom na nezhodu vôle s prejavom, nemožno tento právny úkon považovať za platný (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Žalovaný takýmto spôsobom žalobkyni vnútil aj podpísanie ďalšieho zmluvného vzťahu, pretože ak žalobkyňa chcela získať úver vo výške 107,10 Eur, musela podpísať celý predtlačný formulár zmluvy o úvere vrátane dojednania o uzavretí zmluvy o revolvingovom úvere. Podpisom zmluvy o úvere nedošlo automaticky k vzniku paralelného úverového vzťahu vyplývajúceho z revolvingového úveru. Pre úplnosť súd udáva, že použitie menšieho písma na časť zmluvy, týkajúcu sa ďalšieho úverového vzťahu - revolvingového úveru možno označiť za neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve a je možné ju potom kvalifikovať v zmysle článku 3 ods. 1 Smernice Rady č.93/13/EHS z 5.4.1993 ako nekalú, pričom takejto podmienke nemožno zo strany súdu za žiadnych okolností poskytnúť ochranu. Z uvedených dôvodov súd podpis žalobkyne na úverovej zmluve nepovažuje súčasne za uzavretie zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru. Podpísaním úverovej zmluvy nedošlo k uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere, čím je táto zmluva neplatným právnym úkonom.

25. Vzhľadom k neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 9.6.2009, sa súd už nezaoberal tým, či spĺňa náležitosti podľa § 4 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov.

26. Medzi stranami sporu tak prichádzal do úvahy nárok na vrátenie finančných prostriedkov z titulu bezdôvodného obohatenia na základe plnenia bez právneho dôvodu. Zo strany žalovaného boli žalobkyni poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 4 558,67 Eur, pričom žalobkyňa vykonala úhrady v celkovej výške 5 296,66 Eur, teda žalobkyňa by mala nárok na zaplatenie sumy 737,99 Eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaný vzniesol námietku premlčania, súd sa ňou zaoberal.

27. K bezdôvodnému obohateniu získanému plnením bez právneho dôvodu, ak právny dôvod neexistoval od začiatku, dochádza okamihom poskytnutia plnenia. Týmto okamihom je tiež určený začiatok objektívnej premlčacej doby. Subjektívna premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa postihnutý dozvedel, že plnil bez právneho dôvodu, a komu plnil.

28. Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona, dospel súd k záveru, že námietka premlčania vznesená žalovaným je dôvodná.

29. Objektívna premlčacia doba v zmysle § 107 ods. 2 OZ začala plynúť v decembri 2014, od kedy sa žalovaný na úkor žalobkyne trvalo bezdôvodne obohacoval. Pri porovnaní vkladov a výberov za rok 2011 bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného ešte nevzniklo, nakoľko k decembru 2011 bol stav účtu na úverovej karte žalobkyne mínus 1 038,36 Eur. Taktiež jej nárok na bezdôvodné obohatenie

nevznikol ani k decembru 2012 kedy bol stav účtu (opäť po porovnaní vkladov a výberov a po zohľadnení zostatku z roku 2011) mínus 672,33 Eur. Žalobkyňa prvý krát „preplatila“ poskytnutú sumu v novembri 2013 keď uhradila sumu 1 400 Eur, v dôsledku čoho bol stav účtu plus 1 019,26 Eur. Uvedenú dobu však nepovažuje súd za okamih kedy došlo k bezdôvodnému obohateniu, nakoľko tento stav trval len do apríla 2014 kedy žalobkyňa vyčerpaním súm 1 320 Eur za obdobie od 1 - 4/2014 sa dostala opäť do mínusu 271,17 Eur (pri zohľadnení vkladov 15 Eur - 12/2013, 2,57 Eur - 1/2014, 12 Eur - 3/2014). Žalobkyňa až 12/2014 opäť „preplatila“ vybranú sumu, čím došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia, ktoré už nadobudlo trvalý charakter. Uvedené znamená, že aj napriek ďalším vkladom a výberom, žalobkyňa naďalej trvalo „preplácala“ poskytované finančné prostriedky. V zmysle uvedeného k vzniku bezdôvodného obohatenia došlo 12/2014. Vzhľadom k tomu, že žaloba bola podaná na súd 5/2017, bola podaná v rámci plynutia objektívnej trojročnej premlčacej doby.

30. Vo vzťahu k subjektívnej premlčacej dobe súd uvádza, že pre uplatnený nárok založený na bezdôvodnom plnení sú podstatné tri zložky, o ktorých musela žalobkyňa vedieť, aby na jej strane mohlo byť usudzované na vedomosť o bezdôvodnom obohatení: 1. vedomosť o tom, že v dôsledku absencie náležitostí právneho úkonu (vôľa, prejav vôle) nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere, teda vedomosť o obsahu práva 2. vedomosť o absencii podstatných náležitostí právneho úkonu (zmluvy o revolvingovom úvere) 3. vedomosť o tom, že zo strany žalobkyne došlo pri splácaní k plneniu nad rámec poskytnutých (vyčerpaných) platieb.

31. Vedomosť o obsahu práva je ovládaná zásadou „neznalosť práva neospravedlňuje.“ Znalosť práva sa u jeho adresátov nevyvrátiteľne predpokladá a inak tomu nemôže byť ani v prípade posudzovania jeho znalosti ako východiska pre vedomosť o bezdôvodnom obohatení. Za okamžik vzniku skutočnej vedomosti o obsahu práva je potrebné považovať deň účinnosti právneho predpisu. Pre uvedenú zložku vedomia oprávneného o bezdôvodnom obohatení platí, že aj pri posudzovaní skutočnej vedomosti oprávneného o bezdôvodnom obohatení v zmysle § 107 ods. 1 OZ je potrebné vychádzať z normatívnych konštrukcií právnych domniek a nimi predpokladaný stav je potrebné považovať za daný aj z hľadiska skutočnosti vedomosti oprávneného. V prípade právnej domnienky, akou je znalosť práva dokonca nevyvrátiteľne. Vedomosť o absencii náležitostí právneho úkonu je potrebné na strane žalobkyne viazať k okamžiku začatia čerpania finančných prostriedkov prostredníctvom úverovej karty. Úverovú zmluvu za účelom nákupu spotrebného tovaru uzatvorila žalobkyňa v 6/2009 a úver splácala 10 mesiacov. Karta Tesco bola vydaná v roku 2011, s tým, že vydaniu tejto úverovej karty nepredchádzala žiadna iná písomná zmluva. Samotná žalobkyňa si tak musela byť vedomá, že nenastala žiadna právna skutočnosť ktorá by mala za následok vznik právneho vzťahu, obsahom ktorého by bola povinnosť a zároveň právo na poskytnuté plnenie.

32. Pre posúdenie okamžiku vzniku vedomosti žalobkyne o tom, že žalovanému uhrádza platby nad rámec vyčerpaných platieb je významné, kedy žalobkyňa preukázateľne získala informácie, na základe ktorých si mohla urobiť dostatočný úsudok o tom, že jej platby presiahli sumu poskytnutú zo strany žalovaného. Tým, že splátky uhrádza sám dlžník v jemu známej výške, ako aj výbery uskutočňuje sám dlžník v jemu známej výške, je možné úsudok o okamžiku „preplatenia“ vyčerpaných finančných prostriedkov urobiť na základe matematického výpočtu. Preto sa dlžník musí dozvedieť o tom, že platí nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov súčasne s okamihom, kedy uhradí čiastku, ktorou je plnené nad takto poskytnuté finančné prostriedky. Je potrebné uzavrieť, že otázku znalosti práva v zásade nemožno podrobiť skúmaniu z hľadiska skutočnej vedomosti, ale vždy je zodpovedaná nevyvrátiteľnou právnou domnienkou, že znalosť práva je u každého daná. Okrem už uvedeného, v tomto prípade žalobkyňa jednoznačne poznala aj rozhodné skutkové okolnosti (to, že neexistoval dôvod na plnenie, nakoľko vôbec nenastala právna skutočnosť, ktorá by mala za následok vznik právneho vzťahu, obsahom ktorého by bola povinnosť a zároveň právo na poskytnuté plnenie) a preto nie je rozhodujúce, ak nevedela právne kvalifikovať a posúdiť, že v tomto prípade ide o bezdôvodné obohatenie a aké sú jeho účinky alebo podmienky uplatnenia. Pokiaľ sa s uvedeným princípom spojí aj znalosť o vlastnom konaní, v tomto prípade o čerpaní a úhradách, nemožno prijať iný záver, ako ten, že vedomosť dlžníka o bezdôvodnom obohatení, vzniká v zásade okamihu platby dlžníka, ktorá presahuje sumu poskytnutú zo strany žalovaného. V tejto súvislosti poukazuje súd aj na rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne v obdobných veciach sp. zn. 17Co/263/2017, sp. zn. 17Co/315/2017 alebo sp. zn. 17Co/263/2017. Ako vyplýva z prehľadu čerpania a úhrad, žalobkyňa v 12/2014 uhradila platbu, ktorá presiahla sumu poskytnutú žalovaným. Keďže žaloba bola na súd podaná v máji 2017, bola podaná po

uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby. Na základe uvedeného súd žalobu v časti zaplatenia sumy 737,99 Eur zamietol.

33. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

34. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa podaním zo dňa 18.12.2017 zobrala žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX späť ako aj vzhľadom k tomu, že podaním zo dňa 18.10.2019 zobrala žalobu o zaplatenie v časti sumy 846,93 Eur späť, súd konanie v týchto častiach výrokmi I. II. zastavil.

35. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle vyššie citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku tak, že nakoľko bol žalobca v celom rozsahu úspešný v tomto konaní, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu, t. j. vo výške 100%. O konkrétnej výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.